

Αιτωλίας Κοσμάς: “Μη χάσουμε τη πίστη και το θάρρος μας”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

“Οφείλουμε να ομολογήσουμε την αλήθεια: Όποιος δεν κοινωνεί του Παναγίου Σώματος και του Τιμίου Αίματος του Χριστού μας, τακτικά και άξια, στερεί την αθάνατη ψυχή του από τον Πανάγιο Άρτο”, τονίζει, μεταξύ άλλων, Σεβ. Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο με αφορμή την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Ο Σεβασμιώτατος σημειώνει προς τους πιστούς πως εισερχόμαστε στην **Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή** και προτρέπει να **μη χάσουμε την Πίστι μας και το θάρρος μας.**

Ο Μητροπολίτης κ. Κοσμάς κάνει εκτενή αναφορά και στο γεγονός πως η Εκκλησία έχει δεχθεί μεγάλη πολεμική κατά την περίοδο της πανδημίας με πολλούς να καταφέρονται όπως σημειώνει και έναντι των Ιερών Μυστηρίων και της Θείας Κοινωνίας. *“Ας προσέξουν, λοιπόν, όσοι περιφρονούν και συκοφαντούν τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Αν θέλουν να είναι άθεοι, ας κρατήσουν την λεγομένη αθεία τους για τον εαυτό τους. Μην επηρεάζουν και φοβίζουν τον ευσεβή λαό πολεμώντας την σώτεια Μητέρα του, την αγία Εκκλησία, πολεμώντας τον Χριστό*

μας”, υπογραμμίζει.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ:

Άγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Αὐτὴ ἡ Ἐγκύκλιος γράφεται ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο μὲ εἰλικρινῇ πόνο ψυχῆς, ὅχι μόνο διότι στερηθήκαμε κάτι πολύτιμο, ὑλικό, φθαρτό καὶ γήινο, ἀλλὰ γιατί πονοῦμε γιὰ ὅλα ὅσα συμβαίνουν γύρω μας τελευταῖα. Πολλοὶ ἀδελφοί μας ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ, ἐπηρεασμένοι καὶ φοβισμένοι, στεροῦνται ὅ,τι πὶδ πολύτιμο μᾶς χάρισε ὁ Τριαδικὸς Θεὸς, διὰ τοῦ Σαρκωθέντος καὶ Σταυρωθέντος Κυρίου καὶ Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ• στεροῦνται τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου.

Εἰδικὰ ἀπὸ τὴ σημερινὴ ἡμέρα, Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, καὶ ἀπὸ αὔριο Καθαρὰ Δευτέρα, ποὺ εἰσερχόμαστε στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, χρειάζεται νὰ εἶναι ἰδιαίτερη ἡ προσοχὴ τῶν πιστῶν γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ὑπάρχει, ἀγαπητοί, μία «πανδημία» ὅπως ὀνομάζεται. Ἐπὶ ἓνα χρόνο τώρα, οἱ ὑπεύθυνοι τονίζουν ὅτι πρέπει νὰ προσέξουμε τὴν σωματικὴ μας ὑγεία. Ἐπιβλήθηκαν ἄμεσα μέτρα, περιορισμοί, ἀπαγορεύσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπειλές, γιὰ νὰ μὴν ἐκτεθῇ ἡ σωματικὴ μας ὑγεία σὲ κίνδυνο.

Ἐχοντας, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ ὑπ’ ὄψιν μας, ἅς ἐπιτραπῇ νὰ κάνουμε σήμερα δύο παρατηρήσεις.

Α). Κανεῖς δὲν κατηγορεῖ τοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὴν ἀνησυχία καὶ τὴν φροντίδα τους, ὅσον ἀφορᾷ στὸν κίνδυνο τῆς υγείας τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὅσο ὑπάρχει ἡ ἐπιδημία. Ἐρωτοῦμε, ὅμως:

Γιὰ ποῖο λόγο στὶς ἐνημερώσεις τους, στὶς ἀνακοινώσεις τους, τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως γελοῦν, εἰρωνεύονται, πολεμοῦν, ἐκφράζουν ἐχθρότητα γιὰ τὴν Ἀγία τοῦ Χριστοῦ μας Ἐκκλησία, γιὰ τὴν Ἀλήθειά Της, γιὰ τὴν Πίστι Της, γιὰ τὴν Παντοδύναμο Θεία Χάρι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, γιὰ τὰ Ἀχραντα Μυστήρια; Γιὰ ποῖο λόγο ἀναρτήσεις, δημοσιεύσεις, καταφέρονται περιφρονητικὰ καὶ συκοφαντικὰ ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν ζωοποιῶν Μυστηρίων της; Ἄλλο εἶναι ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ὑγεία τῶν συνανθρώπων μας καὶ ἄλλο ἡ πολεμικὴ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μυστηρίων της.

Ὅσοι μιλοῦν περιφρονητικὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὴν σώζουσα Χάρι Της, ἔχουν φροντίση νὰ γνωρίσουν τὸν Χριστό, τὴν παρουσία Του στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν εὐτυχία καὶ τὴν χαρὰ μὲ τίς ὁποῖες γεμίζει τὸν χριστιανό; Φρόντισαν ποτὲ νὰ

ταπεινωθοῦν, νὰ καθαρίσουν τὴν καρδιά τους ἀπὸ τὴ θόλωσι τοῦ κόσμου γιὰ νὰ κατανοήσουν τί θὰ πῇ Χάρις Θεοῦ; Ἄν τὸ τζάμι εἶναι θολωμένο, ὅσο κι ἂν λάμπῃ ὁ ἥλιος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν δοῦμε. Αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅμως, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι δὲν λάμπει ὁ ἥλιος.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν φροντίδα της, θέλει μόνο νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ λαὸ της. Ὅχι νὰ τὸν ζημιώσῃ. Ἡ Ἐκκλησία ποτὲ δὲν ἀρνεῖται τὴν ἐπιστήμη, ἀφοῦ «Κύριος ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην» (Σ.Σειράχ 38,6). Ὅμως, πιστεύει ὅτι πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη ὑπάρχει ἡ Παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ. Ποτὲ ἡ Ἐκκλησία δὲν εἰρωνεύεται τὴν ἐπιστήμη.

Δυστυχῶς, ὅμως, σήμερα πολλοὶ ἐνεργοῦν μόνο μὲ τὴν πεπερασμένη λογικὴ καὶ κινούμενοι ἀπὸ ἄλλες φωνές, εἰρωνεύονται καὶ πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησία μας. Σταυρώνουν καὶ πάλι τὸν Χριστὸ μας. Ὅσο καὶ ἂν οἱ πολέμιοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας χύνουν δηλητήριο ἀγνωμοσύνης καὶ ἐχθρότητος, ἡ καθαρὴ ἱστορία τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στὴν πατρίδα μας – ἀλλὰ καὶ ἄλλων ὀρθοδόξων χωρῶν – βεβαιώνει ὅτι φοβερὲς λοιμικὲς ἀσθένειες, τὶς ὁποῖες δὲν μπόρεσε ἡ ἐπιστήμη νὰ θεραπεύσῃ, θεραπεύθηκαν ὅταν οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ, μὲ πίστι, γονάτισαν μέσα στὸν Ἱερὸ Ναό, προσευχήθηκαν μὲ δάκρυα μετανοίας, λιτάνευσαν ἱερὰ λείψανα ἀγίων καὶ ἱερὰ εἰκόνες, ἔζησαν συνειδητὴ μυστηριακὴ ζωὴ.

Ταυτόχρονα, ἐπώνυμοι, διακεκριμένοι ἱατροὶ ἐπιστήμονες, ὁμολογοῦν ὅτι ὅταν στὴν διακονία τους – καὶ μάλιστα στὸ χειρουργεῖο – οἱ ἴδιοι ἀδυνατοῦσαν νὰ προχωρήσουν, κάποιος Ἄλλος κινοῦσε τὰ χέρια τους καὶ θαυματουργικὰ ἦλθε ἡ θεραπεία.

Ἄς προσέξουν, λοιπὸν, ὅσοι περιφρονοῦν καὶ συκοφαντοῦν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του. Ἄν θέλουν νὰ εἶναι ἄθεοι, ἅς κρατήσουν τὴν λεγομένη ἀθεία τους γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους. Μὴν ἐπηρεάζουν καὶ φοβίζουν τὸν εὐσεβῆ λαὸ πολεμώντας τὴν σώτεια Μητέρα του, τὴν ἀγία Ἐκκλησία, πολεμώντας τὸν Χριστὸ μας.

Ἐδῶ, ἅς μᾶς ἐπιτρέψουν καὶ ἓνα ἀκόμη ἐρώτημα: Οἱ πολέμιοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀγίων Μυστηρίων, ἀφοῦ κόπτονται γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, γιατί δὲν διαμαρτύρονται γιὰ τὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες βρέφη ποῦ πετάγονται στοὺς ὑπνόμεους μὲ τὶς ἐκτρώσεις; Δὲν εἶναι ἄνθρωποι τὰ παιδιὰ αὐτά;

Β). Ὅλη αὐτὴ ἡ στρατευμένη πολεμικὴ ἔσπειρε φόβους, ἀνησυχίες, ὀλιγοπιστία στοὺς Χριστιανούς μας, στὸν εὐσεβῆ λαὸ μας.

Ὁ κάθε ἄσχετος καὶ ἄγευστος πίστεως καὶ θείας Ἀληθείας, ὁ ἀμέτοχος τῶν φρικτῶν **Μυστηρίων καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας**, βγῆκε σὲ μιὰ ὁθόνη, πῆρε ἓνα

μικρόφωνο, ἔγινε ἀνώτερος τῶν Ἀποστόλων, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ὁσίων, τῶν μαρτύρων, τῶν νεομαρτύρων, καὶ εἰρωνεύεται τὸ φρικτὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τὸ τεθεωμένο Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας καὶ δογματίζει προτρέποντας: «Μὴν κοινωνᾶτε γιατί θὰ μολυνθῆτε.. Μὴν ἐκκλησιάζεσθε!».

Δὲν γνωρίζουμε πῶς βλέπουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Δὲν γνωρίζουμε ἂν πιστεύουν ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία δὲν εἶναι ψωμάκι καὶ κρασάκι. Μποροῦν, ὅμως, νὰ μελετήσουν, χωρὶς ἐγωισμόν καὶ προκατάληψιν, καὶ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἦλθε στὴ γῆ ἀπλὰ γιὰ νὰ σταυρωθῇ καὶ νὰ ἀναστηθῇ καταργώντας τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατον. Αὐτὸ δὲν ἀρκοῦσε. Ἀφοῦ μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴν δυναστεία τοῦ διαβόλου καὶ ἔντυσε τὴν φύσιν μας μὲ τὸν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας, θέλησε νὰ μᾶς κάμει τέλεια δικούς Του, νὰ εἶναι μέσα μας ὁ Ἰδιος μὲ τὸ Ἄχραντον Σῶμα Του, νὰ εἶναι μαζί μας, μέ ἑμᾶς ποὺ Τὸν ἀγαπᾶμε καὶ πιστεύουμε στὸ σωτήριο ἔργο Του, στὴ θεότητά Του.

Ὡς Θεάνθρωπος, ὁ Χριστὸς δίνεται στὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ἄνθρωπος θεοποιεῖται μὲ τὴν ἄρρητη δωρεά. Τί φοβερὸν, ἀλήθεια, Μυστήριον! Ποιὸς μπορεῖ νὰ τὸ χωρέσῃ στὸ πῆλινον μυαλὸ του;

Δὲν γνωρίζουμε πάλιν, ἂν αὐτὲς τὶς θεῖες ἀλήθειες τὶς γνωρίζουν ὅσοι πολεμοῦν σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν, ὅσοι θέλουν νὰ ἀποκόψουν τοὺς χριστιανούς ἀπὸ τὸ ἅγιον Ποτήριον τῆς Ζωῆς. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς θλίβει εἶναι ὅτι οἱ δογματισμοὶ τους καὶ οἱ ἀπειλὲς, φοβίζουν τοὺς χριστιανούς καὶ τοὺς στεροῦν τὸ φάρμακον τῆς ἀθανασίας.

Ὅφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε τὴν ἀλήθειαν: Ὅποιος δὲν κοινωνεῖ τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας, τακτικὰ καὶ ἄξια, στερεῖ τὴν ἀθάνατη ψυχὴν τοῦ ἀπὸ τὸν Πανάγιον Ἄρτον καὶ τὴν ὁδηγεῖ στὸν θάνατον. Ὁ Κύριος τὸ διεκήρυξε: «Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς... ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἰωάν. στ' 51, 58).

Πονᾶμε, λοιπὸν, γιατί οἱ χριστιανοὶ μας διστάζουν νὰ κοινωνήσουν. Διστάζουν νὰ ἐκκλησιαστοῦν, φοβοῦνται νὰ κοινωνήσουν. Πονᾶμε ἀκόμα, γιατί βλέπουμε χριστιανούς νὰ τρέχουν νὰ κοινωνήσουν πρῶτοι. Ἀρπάζουν τὸ μάκτρο γιὰ νὰ δεχθοῦν πρῶτοι τὴν Θεία Κοινωνίαν, γιὰ νὰ μὴν κοινωνήσουν ἄλλοι πρῶτα καὶ τοὺς «μεταδώσουν μόλυνσι».

Ὑπάρχει, ἀδελφοί μου, μεγαλύτερον ἁμάρτημα ἀπὸ αὐτό; Ὑπάρχει μεγαλυτέρα ὕβρις, βλασφημία, προσβολὴ τοῦ Χριστοῦ μας ἀπὸ αὐτὴ τὴν συμπεριφορά; Τί εἶναι ὁ Χριστός; Πιστεύουμε ὅτι εἶναι ὁ Θεός; Ὅτι εἶναι Αὐτὸς ποὺ νίκησε τὸν διάβολον, τὴν ἁμαρτίαν, τὸν θάνατον καὶ μᾶς χάρισε ζωὴν, εἰρήνην, χαρὰν, ἀνάστασιν, ἀφθαρσίαν, ἀθανασίαν;

Ἀγαπητοί, σ' αὐτοὺς τοὺς καιροὺς τῆς ἀποστασίας, μὴν ἀκοῦμε φωνές σκοτισμένες καὶ ἀντίχριστες. Μὴν παρασυρόμαστε ἀπὸ τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Μὴν ὀδηγήσουμε τὴν ψυχὴ μας σὲ αἰώνιο θάνατο, ἐπειδὴ τονίζεται τόσο πολὺ ἡ ὑγεία τοῦ σώματος.

Ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς καὶ τὸ σῶμα φροντίζει μὲ προσοχή, γιατί εἶναι «ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος», ἀλλὰ καὶ ποτὲ δὲν ἀγνοεῖ τὴν αἰώνια ζωὴ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς του, «..ἐπιμελεῖται ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου». Ποτὲ δὲν λησμονεῖ ὅτι ἡ ψυχὴ χωρὶς Χριστὸ πεθαίνει, γιατί δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσῃ στὴν αἰωνιότητα χωρὶς τὴν ἔνωσί της, ἐδῶ στὴ γῆ, μὲ τὸν Χριστό.

Ὡς πνευματικὸς πατέρας θερμὰ παρακαλῶ ὅλους, νὰ μὴν ἀκοῦμε ἀλλότριες καὶ πολέμιες φωνές, οἱ ὁποῖες προσβάλλουν καὶ εἰρωνεύονται τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία καὶ τὰ χαριτόβρυτα Μυστήριά της, τὰ ὁποῖα χαρίζουν στὸν χριστιανὸ ζωὴ, μεταμόρφωσι, εἰρήνη, γαλήνη, ἔνωσι μὲ τὸν Σαρκωθέντα Θεό, ἁγιασμό, ἀφθαρσία καὶ ἀθανασία.

Μὴ φοβώμαστε, μὴν ἀποφεύγουμε, ἀδελφοί μου, τὸν ἐκκλησιασμό. Καὶ τὸ πιὸ φοβερό, μὴ διστάζουμε νὰ πλησιάσουμε τὸ ζωοπάροχο Ἅγιο Ποτήριο καὶ νὰ κοινωνήσουμε τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος φοβᾶται νὰ κοινωνήσῃ ἢ ἔχει λογισμό ὀλιγοπιστίας, προσβάλλει καὶ ὑβρίζει τὸν Χριστό μας. Δὲν Τὸν πιστεύει, δὲν Τὸν ἀγαπᾷ.

Ἀδελφοί μου,

Εἰσερχόμαστε στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή. Μὴ χάσουμε τὴν Πίστι μας καὶ τὸ θάρρος μας.

Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, **ἅς μετανοήσουμε μὲ προσωπικὴ βαθεῖα μετάνοια.** Ἄς προσευχηθοῦμε θερμά, ἐμπρὸς στὸν Ἑσταυρωμένο Λυτρωτὴ μας, ἐμπρὸς στὴν ἀνύστακτῃ Μητέρα μας, τὴν Παναγία μας, ἐμπρὸς στοὺς Ἁγίους μας καὶ τὰ ἱερὰ λείψανά τους. Ἄς γονατίσουμε μὲ τελωνικὴ συναίσθησι καὶ ἅς ζητήσουμε συγχώρησι, ὥστε νὰ ἀπομακρύνει ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Θεὸς τὴν ἐπιδημία.

Μὴ λησμονοῦμε τοὺς ἁγίους Μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸ αἷμα τους ἔχυσαν γιὰ νὰ μὴ στερηθοῦν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν ἁγιασμό τους. Δὲν ἔχασαν, οὔτε χάθηκαν. Ζοῦν εἰς τὸν αἰῶνα! Ἔχασαν καὶ χάθηκαν, χάνουν καὶ χάνονται, ὅσοι πολέμησαν καὶ πολεμοῦν τὸν Ἀναστάντα Χριστό.

Εὐχομαι πατρικὰ ὅλοι μας, με τὸν Χριστὸ στὴν καρδιά, νὰ προχωρήσουμε με μεγαλύτερη συναίσθηση τοῦ ἀγῶνα μας κατὰ τὴν Ἁγία Τεσσαρακοστή, ὥστε νὰ ζοῦμε εὐτυχεῖς στὴ γῆ ἀλλὰ καὶ τὴν αἰωνιότητα νὰ κατακτήσουμε.

Μέ τὴν ἀγάπη τοῦ ταπεινοῦ μας Χριστοῦ,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ